

ΞΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ

Υπεσχόμεν ἐν τῷ προγράμματι ὅτι τὸ ΑΣΤΥ θ' ἀνα-
πληροῖ ἐν μέρει τὴν ἐλλείψιν εἰκονογραφημένης ἐφημερίδος
καὶ τὴν ὑπόσχασίν μας ἐκτελοῦμεν σήμερον παραθέτοντες ἐκ-
τός τῆς εἰκόνης τοῦ ἀποθανόντος ἄρτι ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ
Ἰθάν. Πετιμεζᾶ καὶ τὰς τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Σκαρλάτου
Σούτσου καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ναυτικῆς ἡμῶν μοίρας ὑπο-
ναυάρχου κ. Μιλτιάδου Κανάρη.

Ὁ ἀντιστράτηγος ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ εἶνε ὁ πρεσβύτερος ἴσως
τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν γεννηθεὶς ἐν Κων-
σταντινουπόλει ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τὸ 1807 καὶ ἄγων νῦν τὸ 1880-
μηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Κατ' ἀρχὰς ἐσπούδασε τὰ νομικὰ ἐν
Γερμανίᾳ, εἶτα τὰ στρατιωτικὰ ἐν Μονάχῳ. Ἀξιωματικὸς ἐν τῷ βαυα-
ρικῷ στρατῷ κατέβηκε εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν Βαυαρῶν ἐν ἔτει 1830,
ἐκτοτε δὲ ὑπηρετήσας διαρκῶς ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ ἀνελθὼν μέχρι τοῦ
ἀνωτάτου ἐν αὐτῷ βαθμοῦ, ἀπονειμθέντος αὐτῷ μετὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ
Σωτήρος μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας. Ὁ κ. Σούτσος διώκει τὸν ἐλ-
ληνικὸν στρατὸν κατὰ τὴν διάβασιν τῶν συνόρων ἐν ἔτει 1878 καὶ κατὰ τὴν
κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτιᾶς ἐν ἔτει 1881, αὐτὸς δὲ καὶ πάλιν
μετ' ὅλην τὴν προδεδειγμένην αὐτοῦ ἡλικίαν μέλλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ
ὀδηγήσῃ τὸν ἡμετέρον στρατὸν εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης.

Ὁ κ. Σούτσος ἐ χρημάτισεν ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως Ὀθωνος καὶ Αὐ-
λάρχης τοῦ βασιλέως Γεωργίου, βουλευτὴς Ἀττικῆς ἐπὶ ἀρκατὰς περιόδους
καὶ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΥΝΕΔΡΙΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

(Ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν).

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεῖται τῇ 3ῃ μ. μ. Ἐνεκα τοῦ κρισίμου
τῶν περιστάσεων τίθεται ἀμέσως εἰς ἐπιστράτευσιν ἡ προε-
δρεία. Καταλαμβάνει δὲ αὐτὴν μετὰ δεινὸν ἀγῶνα ὁ κ.
Καλλιφρονᾶς, ὅστις διατάσσει εὐθὺς νὰ ἐπέλθῃ ἡ σιγὴ εἰς
τὸ πέριξ.

Ὁ κ. πρόεδρος. Κύριοι βουλευταὶ! Συνεπεία τῶν νεω-
τέρων εἰδήσεων καὶ τῶν σοβαρῶν σκέψεων, αἵτινες μᾶς ἐπι-
βάλλονται ὑπὸ τῶν γεγονότων, ἡ συνεδρίασις θέλει γείνει
μυστική. (Χειροκροτήματα ἐκ τῶν ἀκροατηρίων οὐδόλως
μετακινουμένων ἀπὸ τῆς θέσεώς των).

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Ὁ ὑποναύαρχος ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΑΝΑΡΙΗΣ υἱὸς τοῦ ἥρωος τῶν Ψαρ-
ρῶν φέρει ἐπαφίως τὸ ὄνομα ὅπερ ἔλαβεν ὁ πατὴρ του. Ἐγεννήθη τὸ μεσο-
νύκτιον τῆς 22 πρὸς τὴν 23 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1822, δηλαδὴ ἀκριβῶς τὴν
ὥραν καθ' ἣν ὁ πατὴρ του ἐπυρπόλει τὴν τουρκικὴν ναυαρχίδα τιμωρὸν τοὺς
ἐναγίους τῆς Χίου σφαγείς. Ἐκ τρυφερᾶς ἡλικίας ὡσπράνθη τὸν καπνὸν τῆς
πυρίτιδος δεῖν ὁ πατὴρ του συμπαρελάβεν αὐτὸν τὸ 1829 ἐπὶ τῆς κορβέτας
Σπέτσαι εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Κρήτης. Ἐνδεκαετὴς ἀπεστάλη εἰς Γερμα-
νίαν ὅπου ἐσπούδασε τὰ στρατιωτικὰ ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Μονάχου. Τὸ 1842
ἐγένετο ἀνθυποπλοίαρχος καὶ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπέμνη εἰς Τουλὼνα διὰ νὰ
ἐκπαιδευθῇ τὰ ναυτικά. Ἐπιστρέψας εἰς Ἑλλάδα ὑπηρετήσας εἰς τὸ πολεμι-
κὸν ναυτικὸν ἀπὸ τοῦ 1847 βαθμηδὸν προαχθεὶς. Ἐνεργὸν μέρος σχῶν ἐπὶ
τῆς Μεταπολιτεύσεως ἐξελέγη πληρεξούσιος Σύρου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει,
διετέλεσε δὲ κατόπιν καὶ βουλευτὴς Ν. Ψαρρῶν καὶ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν
κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Τρεῖς ἐ χρημάτισεν ἀρχηγὸς μοίρας, κατὰ τὴν προ-
τελευταίαν δὲ αὐτοῦ ἀρχηγίαν ἀπεστάλη εἰς Ἀλεξάνδρειαν κατὰ τὰς ἡμέρας
τῶν σφαγῶν καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, προστατεύσας τελεσφόρως τὴν ζωὴν καὶ τὰ
συμφέροντα τῶν ἡμετέρων ὁμοεικῶν, καὶ γινόμενος ἄξις διὰ τῆς διαγωγῆς του
τῶν συγχαρακτηρίων τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Προήχθη εἰς ὑποναύαρχον
ἐσχάτως μετὰ τὴν αἰσίαν μεταφορὰν τῆς πλωτῆς δεξαμενῆς ἐκ Τουλῶνος
θεωρηθεῖσαν δικαίως ὡς ἀληθὴς ναυτικὸν κατόρθωμα. Εἰς τὸν ὑποναύαρχον
Κανάρην θ' ἀνατεθῇ ἡ ἀνωτάτη ἀρχηγία τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐν περιπτώσει
πολέμου καὶ τὸ ἔθνος μετὰ πεποιθήσεως ἀποστέλλει εἰς τὸν γενναῖον Ψαρρι-
νὸν μὲ τὴν βεβαίαν υπερήφανον ἐλπίδα ὅτι μέλλει νὰ συνεχίσῃ εἰς τοὺς κατὰ
θάλασσαν ἀγῶνας τὰς εὐλαεῖς παραδόσεις τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀρ-
χεται λαλῶν.

— Κύριοι, βεβαίως δὲν περιμένετε ἀπὸ ἐμὲ νὰ σᾶς ἐκθέσω
τὴν ἐν Ἀνατολῇ ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἀπροσδοκῆτων συμ-
βάντων ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν. Τὸ πραξικόπημα τῶν Βουλ-
γάρων κατασχίσαν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου ἐπέβαλεν ἡμῖν
νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ παντὸς τρόπου πρὸς περιφρούρησιν τῶν
δικαιωμάτων μας. . . .

Τρικούπης. Μᾶς ἐπέβαλε νὰ μὴ ἐνεργήσωμεν, εἰμὴ
ὕπολογίζοντες καταλλήλως τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον. . . .

Μία φωνή (ἐκ τοῦ θεωρείου τῶν δημοσιογράφων) Ἡ-
μεῖς ἐκηρύχθημεν πρὸ πολλοῦ ὑπὲρ τοῦ πολέμου τέλους πάντων!

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς. Ἐπέβαλεν ἡμῖν, λέγω, νὰ μὴ
ἐνεργήσωμεν. . . .

Τρικούπης. Ἐπέβαλεν ἡμῖν νὰ ἐνεργήσωμεν. . .

Τζάνες. Κύριοι, δὲν εἶνε πλέον καιρὸς ἐρίδων. Alea jacta est. Voe victis! Fortuna juvat audaces.

Μαργέλλος. Ἡγού, κύριοι, ἀγαποῦ τὴν εἰρήνην. Ἡγού εἴμι κυνικοὺς φιλόσοφους. . .

Τράκας. Προτείνω νὰ σταλῇ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς Φιλιππούπολιν.

Μεσσηνέζης. Ἡ πατριεὶς κινδυνεύει! . . Ἡ φωνὴ τοῦ καθήκοντος! . . Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία! . . Ἡ . . . σελημαία! . . . (πίπτει λιπόθυμος ἀποπνεύει ἐκ τῆς συγκινήσεως).

Εἷς ἀντιπολιτευόμενος. Σεῖς εἰδείξατε τὸ καθήκον συνιστῶντες τὴν ἐξεταστικὴν. . .

Εἷς συμπολιτευόμενος. Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ, διότι δὲν σᾶς ἐστεῖλαμεν εἰς τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον. . .

Ὁ α'. Ἐχετε τὸ θράσος νὰ ὀμιλῇτε ἀκόμη. . .

Ὁ β'. Σκασμὸς, ἀφιλότιμα!

(Ἀκούεται ὁ κρότος ἐκ τῆς ραπίσματος).

Ὁ κ. Δουζίνας. Ἐνεκα τοῦ ἐκτάκτου τῶν περιστάσεων φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ διπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν νάνατεθῇ πᾶσα ἐξουσία.

Ὁ κ. Ρηγόπουλος. Ὅταν ἐπέστρεφα ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξιδίου μου, εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντήσω τὸν ἐξοχὸν φίλον μου Ἐδγάρδον Κυνέ, ὅστις μοι εἶπε «Τὰ ἔθνη δὲν ζοῦν μὲ τὴν στιγμὴν, ζοῦν μὲ τὴν αἰωνιότητα!». . .

Φωναί (ἐκ τῶν θεωρείων). Ὁχι λόγους, δὲν θέλομεν λόγους, ἔργα, ἔργα!

Ὁ κ. πρόεδρος. Τὰ ἀκροατήρια παρακαλοῦνται νὰ μὴ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν. Ἡ συνεδρίασις εἶνε μυστικὴ.

Ἄλλαι φωναί. Σιωπὴ, καπνοφάνται!

(Ἀκούεται δεῦτερον ράπισμα. Οἱ ἐν τῷ θεωρίῳ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων ἔρχονται εἰς χεῖρας. Θόρυβος, ποδοκροτήματα, κραυγαί. Εἷς πυροβολισμός).

Ἡ πρώτη φωνή (ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου). Ζήτω τέλος πάντων ὁ ἐμφύλιος πόλεμος!

(Λέγεται ἡ συνεδρίασις).

ΚΡΑΚ

+++++

Γ Ρ Α Μ Μ Α Ι

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδημοσιεύοντο ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἀλλεπάλληλα διατάγματα περιέχοντα σωρηδὸν διορισμοὺς παντὸς εἶδους ἐπιστατῶν καὶ ἐπιστατριῶν. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐδημοσιεύετο τὸ διάταγμα περὶ ἐπιστρατείας. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἐπιστρατείας ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔτυχε πάλιν ὁ αὐτὸς κ. Παπαμιχαλόπουλος. Ἐπομένως δύναται δικαιοματικῶς νὰ ὀνομασθῇ ὑπουργὸς τῶν ἐπιστατῶν, τῶν ἐπιστατριῶν καὶ τῶν ἐπιστρατειῶν.

†
††

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πύρλας ἐπιθυμῶν καὶ αὐτὸς χάριν τῶν παρουσῶν περιστάσεων νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ ἐνὸν

εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐδήλωσεν ὅτι προθύμως προσφέρει εἰς τὸ ἔθνος. . . τὸ ἥμισυ τοῦ ὀνόματός του.

†
††

Αἱ νεανίδες τῶν Καλαμῶν κεντῶσι κατὰ τὰς ἐφημερίδας μεγάλην σημαίαν χρυσοπάρυρον, ὅπως δωρήσασιν αὐτὴν τῇ ἐκεῖ τάγματι, ἐφ' ἧς ἀνέγραψαν τὴν λέξιν *Tolmār*. Ἡ πρόθεσις τῶν καλῶν κορασίων εἶνε βεβαίως ὅσω τὸ δυνατόν ἀξιεπαινος· ἀλλ' εἶνε φόβος μὴ ἡ ἐπὶ τῆς σημαίας ἀναγεγραμμένη λέξις διεγείρῃ παρὰ τοῖς ἀποβλέπουσι πρὸς αὐτὴν μαχηταῖς μᾶλλον γαστρονομικὰς ἢ πολεμικὰς ὁρέξεις.

†
††

Αἱ τελευταῖαι διαδηλώσεις ἔφεραν πάλιν εἰς φῶς ὠθήσασαι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς πλέον σκηρῆς καὶ ἀρχαῖόν τινα λησμονηθέντα ἠθοποιόν, τὸν κ. Ἀνδρονόπουλον διακριθέντα μεταξὺ τῶν ῥητόρων τῶν τελευταίων συλλαλητηρίων. Ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ δὲν νομίζομεν ἀκαιρὸν ἐκλέγοντες μεταξὺ τῶν ἀπείρων περὶ αὐτοῦ ἀνεκδότων νὰ διηγηθῶμεν τοῖς ἀναγνώσταις μας τὸ ἐξῆς αὐθεντικώτατον.

Ὁ δημοφιλὴς ἠθοποιὸς παρίστανε ποτὲ πρόσωπόν τι ἐν τῇ *Λουκρητία Βοργία*. Ὡς συνήθως δὲ τὸ πλῆθος ἤκουεν αὐτὸν ἀπλήστως καὶ ἐχειροκρότει παταγωδῶς. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἀνδρονόπουλος εὕρισκετο εἰς τὸ ζωηρότερον μέρος τῆς ὑπακρίσεώς του καὶ ἐβρυχάτο περιόδους ἐπὶ περιόδων «Οἶκος Βοργίας, οἶκος ἀτιμίας. . .!», ὅτε αἰφνης χάνει τὴν σειρὰν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ. Στρέφεται πρὸς τὸ μέρος τοῦ υποβολέως, ἀλλ' οὗτος σιγῇ. Τὸ πλῆθος ἀρχίζει νάνυπομονῇ καὶ ὁ Ἀνδρονόπουλος νὰ δυσανασχετῇ. Ἀλλ' αἰφνης ἐμπνεόμενος ἀποφασίζει νὰ συμπληρώσῃ αὐτοσχεδίως τὴν διακοπέναν φράσιν καί: «Τοῦ Ἑλλήντος ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ἐποφέρει», ἀναφωνεῖ ἀποβλέπων ἀτενῶς πρὸς τοὺς θεατὰς, ἐκτελεῖ μεγαλοπρεπῆ χειρονομίαν καὶ εἰσέρχεται μεγαλοπρεπέστερον ὑπὸ τὴν σκηνήν!

+++++

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Αἰδῶ, ἐνταῦθα. Δοχέμεθα ἐξ ὅλης καρδίας καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης μάλιστα. Ἐλευθέρᾳ ἔσον θέλετε! Ἀλλ' ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον νὰ σᾶς γνωρίσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν κάλλιον. — Δ. Σταυρ. . . . Ἡράκλειον. Εἶνε ἀδύνατον δυστυχῶς ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους.

Τὸ παρὸν α'. φύλλον τοῦ ΑΣΤΕΟΣ ἐξαιρετικῶς διανεμηθήσεται καὶ ἀποσταλήσεται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ ἐγγραφέντας ὡς συνδρομητάς. Οἱ μὴ βουλόμενοι νὰ κρατήσωσιν αὐτὸ καὶ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος.

Εἰδοποιοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦδε οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ τῆς πρωτευούσης, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσιν ἀνυπερθέτως τὴν συνδρομὴν των μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ τρίτου φύλλου.

† Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Πιερρή †